

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
KENNEDYEV TRG 11
10 000 ZAGREB

NA BROJ: St-101/2021

STEČAJNI DUŽNIK: FELICITER d.o.o. u stečaju, OIB 33362149552, Ulica Marina Studina 40, Sesvete

STEČAJNI VJEROVNIK: MARIJAN ŠARIĆ, OIB 29468482959, Franje Miličevića 45, Zagreb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.

Ž A L B A S T E Č A J N O G V J E R O V N I K A

1. Stečajni vjerovnik u zakonskom roku podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-101/2021 od 05.05.2025. (dalje: **Rješenje**) te isto pobija u cijelosti iz svih zakonom predviđenih razloga.

2. Rješenjem je neosnovano odbijen zahtjev Stečajnog vjerovnika za ukidanje odluka skupštine vjerovnika donesenih dana 02.05.2025. (dalje: **Odluke**), kojima se ovlašćuje stečajni upravitelj na okončanje brojnih postupaka u korist stečajnog vjerovnika HPB d.d., OIB 87939104217, Jurišićeva ulica 4, Zagreb (dalje: **HPB**) bez ikakvih dokaza kako o samim postupcima koji bi se trebali okončati, tako i bez ikakvih dokaza i objašnjenja o tome da bi takve Odluke bile u korist ostalih stečajnih vjerovnika i Stečajnog dužnika.

3. Naime, HPB je uz prijedlog za mirno rješenje sporova koji se vode između HPB-a i Stečajnog dužnika dostavio određena pismena no iz istih ne proizlaze brojni postupci za koje su donesene Odluke da se isti okončaju na štetu Stečajnog dužnika (a time i ostalih stečajnih vjerovnika), a iz dostavljenih pismena ne proizlazi osnovanost okončanja postupaka i sklapanja nagodbi između Stečajnog dužnika i HPB-a koje bi navodno bile u korist Stečajnog dužnika i ostalih stečajnih vjerovnika pa time i Stečajnog vjerovnika, a sve kako slijedi.

I. Odluka kojom se ovlašćuje stečajni upravitelj predati FINA-i zahtjev za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu koji se provodi na teret stečajnog vjerovnika HPB d.d. temeljem rješenja ovog suda P-1896/2017 od 22. prosinca 2017.

4. U odnosu na odluku kojom se ovlašćuje stečajni upravitelj na povlačenje zahtjeva za izravnu naplatu koji se provodi temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1896/2017 od 22.12.2017. (dalje: **Ovršna isprava 2017**) se ističe kako iz dostavljene presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2623/2024 od 11.09.2024. proizlazi kako u postupku nije potrebno samo utvrditi je li dopušten prijeboj nakon pokretanja ovršnog postupka, kako to pogrešno navodi prvostupanjski sud, nego i jesu li u konkretnom predmetu ispunjene pretpostavke za prijeboj, a što je i razlog vraćanja na ponovni postupak. Prema tome, prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog Rješenja opravdava mogućnost izjavljivanja prijeboja nakon pokretanja ovršnog postupka i opravdava odluke iz drugih postupaka koje se odnose na potpuno druge stranke, a ne i Stečajnog dužnika (samo zato što je uređujuća sutkinja donijela tu odluku P-733/2022 od 03.03.2023.), zanemarujući činjenicu da je predmet vraćen na ponovni postupak jer nije utvrđeno da su ispunjene pretpostavke za prijeboj (između ostalog i dospijeće), postojanju kojih je Stečajni dužnik prigovarao te si time prvostupanjski sud potpuno neosnovano uzima za pravo prejudicirati odluke u drugim postupcima. Uzevši u obzir činjenicu da se radi o tražbini Stečajnog dužnika prema HPB-u u iznosu od

HRK84.450,00 s kamatama, jasno je stoga da nije u korist stečajnih vjerovnika da se odreknu naplate takve tražbine. Iz navedenog je jasno kako uopće nije dokazano da bi takva Odluka bila na korist stečajnih vjerovnika niti je stečajnim vjerovnicima predloženo i objašnjeno zašto bi takva Odluka trebala biti na korist stečajnih vjerovnika, a iz svega dostavljenog proizlazi da je takva Odluka samo na štetu stečajnih vjerovnika, zbog čega je prvostupanjski sud bio obavezan ukinuti takvu Odluku sukladno članku 108. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, dalje: **SZ**).

II. Odluka kojom se ovlašćuje stečajni upravitelj sklopiti sudsku nagodbu u postupcima koji se po tužbi HPB d.d. vode pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-870/2021, P-1990/2024 (ranije: P-699/2024) i P-1381/2024 (ranije: P-1457/2022), kojom stečajni dužnik priznaje tužbeni zahtjev, a HPB d.d. se odriče potraživanja po osnovi troškova parničnog postupka

5. U odnosu na postupak koji se navodno vodi pod poslovnim brojem P-870/2021 nije dostavljeno apsolutno ništa, osim odgovora na tužbu Stečajnog dužnika, a iz kojeg proizlazi kako isti iz puno više razloga osporava tužbeni zahtjev HPB-a, osim činjenice što je izjava o prijeboju dana nakon pokretanja ovršnog postupka, a što je i jedino što prvostupanjski sud opravdava u Rješenju, zanemarujući očito sve ostale razloge osporavanja tužbenog zahtjeva HPB-a. U odnosu na postupak P-1990/2024 (ranije: P-699/2024), kako je već ranije navedeno, iz dostavljene presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2623/2024 od 11.09.2024. proizlazi kako u postupku nije potrebno samo utvrditi je li dopušten prijeboj nakon pokretanja ovršnog postupka, kako to pogrešno navodi prvostupanjski sud, nego i jesu li u konkretnom predmetu ispunjene pretpostavke za prijeboj, a što je i razlog vraćanja na ponovni postupak. Što se tiče navodnog postupka P-1381/2024 (ranije: P-1457/2022), stečajnim vjerovnicima nije predložen niti jedan dokaz da bi uopće znali koji je to postupak, zbog čega se vodi, o kojoj tražbini se radi i iz kojeg razloga bi bilo na korist stečajnih vjerovnika da se u tom postupku sklopi nagodba s HPB. Uz prijedlog za mirno rješenje je dostavljen samo podnesak kojim navodno HPB dostavlja u spis neke e-mailove, no ništa takvo nije predloženo stečajnim vjerovnicima. Prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja navodi kako je utvrđeno da je HPB izjavio prijeboj Stečajnom dužniku svoje navodne tražbine u odnosu na tražbinu Stečajnog dužnika iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1583/2019 od 12.03.2021. (dalje: **Ovršna isprava 2019**) no nema nikakve poveznice Ovršne isprave 2019 niti navodne izjave o prijeboju s predmetnim postupcima. Prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja navodi da je navodno parnica P-1381/2024 (ranije: P-1457/2022) pokrenuta radi proglašenja nedopuštenom ovrhe na pokretninama HPB-a no takvo nešto ne proizlazi iz dokumentacije dostavljene uz prijedlog za mirno rješenje sporova pa se postavlja pitanje otkud takve informacije prvostupanjskom sudu i zašto nisu predložene stečajnim vjerovnicima prije donošenja bilo kakvih odluka. Iz dostavljene dokumentacije i prijedloga za mirno rješenje sporova proizlazi jedino da Stečajni dužnik vodi određene ovrhe protiv HPB-a, koje su očito u korist Stečajnog dužnika jer istima namiruje određene tražbine, te bi stoga ovakve nagodbe bile korisne jedino HPB-u. Sve i da je prvostupanjski sud izvršio uvid u navedene postupke (a što očito i nije jer ne navodi takvo nešto u obrazloženju Rješenja), poanta je da se stečajnim vjerovnicima predloži opravdanost takvih nagodbi prije postupka odlučivanja te da se istima prezentira korisnost takvih Odluka, a ne da se u iste uvjeri prvostupanjski sud (kojem je očito samo u cilju rasteretiti postupak pod bilo koju cijenu) jer Odluke donosi skupština vjerovnika, a ne sud, a stečajnim vjerovnicima ni na koji način nije objašnjena opravdanost takvih Odluka. Opetovano se ističe kako prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja uporno opravdava navodnu mogućnost izjavljivanja prijeboja nakon pokretanja ovršnog postupka (pa i vlastitih odluka uređujuće sutkinje u potpuno drugim postupcima, nevezanim za konkretne postupke) no nejasno je kako je isto povezano s postupcima za koje se predlaže sklapanje nagodbi. Prema tome, jasno je kako uopće nije dokazano da bi takva Odluka bila na korist stečajnih vjerovnika niti je stečajnim vjerovnicima predloženo i objašnjeno zašto bi takva Odluka trebala biti na korist stečajnih vjerovnika, a iz

Stranica 2 od 5

svega dostavljenog proizlazi da je takva Odluka samo na štetu stečajnih vjerovnika, zbog čega je prvostupanjski sud bio obavezan ukinuti takvu Odluku sukladno članku 108. SZ-a.

III. Odluka kojom se ovlašćuje stečajni upravitelj povući zahtjev stečajnog dužnika za naknadu troškova postupka izravne naplate temeljem kojeg se vodi postupak pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, pod brojem Ovr-1144/2021, uz uvjet da se HPB d.d. odrekne potraživanja po osnovi troškova parničnog postupka

6. U odnosu na navedeni postupak Ovr-1144/2021, iz dostavljene dokumentacije je vidljivo da je HPB-u naloženo naknaditi Stečajnom dužniku određene troškove postupka pa je stoga nejasno zašto bi bilo u interesu stečajnih vjerovnika da se ti isti troškovi ne naplate. Prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja navodi da se navodno o osnovanosti izravne naplate Ovr-1144/2021 vodi parnica P-870/2021 no nejasno je iz čega je izveden taj zaključak jer to ne proizlazi iz dostavljene dokumentacije no sve i da je tome tako, iako nema dokaza da je, kako bi navedeno bilo povezano s naplatom troškova iz tog postupka da bi se istih sad Stečajni dužnik trebao odreći na očitu štetu stečajnih vjerovnika. Prema tome, jasno je kako uopće nije dokazano da bi takva Odluka bila na korist stečajnih vjerovnika niti je stečajnim vjerovnicima predloženo i objašnjeno zašto bi takva Odluka trebala biti na korist stečajnih vjerovnika, a iz svega dostavljenog proizlazi da je takva Odluka samo na štetu stečajnih vjerovnika, zbog čega je prvostupanjski sud bio obavezan ukinuti takvu Odluku sukladno članku 108. SZ-a.

IV. Odluka kojom se ovlašćuje stečajni upravitelj obavijestiti sudove i to ovaj sud u postupku R1-136/2022 i Općinski građanski sud u Zagrebu u postupku Ovr-296/2021 da je tražbina stečajnog dužnika prestala te povući u tim postupcima prijedloge za osiguranjem tražbine prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretninama u vlasništvu HPB d.d. i predložiti brisanje upisanog prisilnog založnog prava

7. U odnosu na postupak R1-136/2022, nije dostavljen nikakav dokaz da bi se navodno radilo o postupku R1-287/2021 no sve i da se radi o istom postupku, iako nije dokazano stečajnim vjerovnicima prije odlučivanja, opetovano se ističe kako nije odlučeno da je tražbina Stečajnog dužnika koju ima prema HPB-u na temelju Ovršne isprave 2017, prestala jer se o navedenom tek treba odlučivati pošto, protivno pogrešnom mišljenju prvostupanjskog suda, predmet postupka nije samo može li se izjaviti prijeboj nakon pokretanja ovršnog postupka nego se tek treba utvrditi i jesu li ostvarene pretpostavke za prijeboj, koje je Stečajni dužnik očito osporavao. Što se tiče postupka Ovr-296/2021, iz dostavljene dokumentacije za isti (dostavljeno samo rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojim se dopušta revizija) očito proizlazi da je Stečajni dužnik pravomoćno uspio u istome te stoga nema nikakvih razloga da se takav postupak okončava na štetu Stečajnog dužnika. Nadalje, iz dostavljene dokumentacije za isti ne proizlazi da bi se radilo o tražbini iz Ovršne isprave 2017 pa je nejasno otkud takva informacija prvostupanjskom sudu kad takvo nešto ničim nije dokazano, no sve i da se radi o toj tražbini, Stečajni vjerovnik opetovano ukazuje na činjenicu kako nije dokazano da su bile ispunjene pretpostavke za prijeboj, čemu je očito Stečajni dužnik s razlogom prigovarao. Dakle, na skupštini vjerovnika se donosi Odluka o okončanju postupka osiguranja, koji postupci su očito u korist Stečajnog dužnika i stečajnih vjerovnika, bez ikakvog opravdanja takve Odluke i bez ikakvih dokaza o kakvim postupcima se radi i zašto bi to bilo na korist stečajnih vjerovnika. Prema tome, jasno je kako uopće nije dokazano da bi takva Odluka bila na korist stečajnih vjerovnika niti je stečajnim vjerovnicima predloženo i objašnjeno zašto bi takva Odluka trebala biti na korist stečajnih vjerovnika, a iz svega dostavljenog proizlazi da je takva Odluka samo na štetu stečajnih vjerovnika, zbog čega je prvostupanjski sud bio obavezan ukinuti takvu Odluku sukladno članku 108. SZ-a.

Stranica 3 od 5

V. Odluka kojom se ovlašćuje stečajni upravitelj obavijestiti Općinski građanski sud u Zagrebu, u postupku Ovr-1085/2021, da je tražbina stečajnog dužnika prestala i da povlači prijedlog za ovrhu na pokretninama HPB d.d.

8. Što se tiče ovršnog postupka Ovr-1085/2021, iz dostavljene dokumentacije je samo vidljivo da je HPB upućen na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u ovršnom postupku koji se vodi po prijedlogu Stečajnog dužnika protiv HPB-a, no uopće nije vidljivo o kojem se ovršnom postupku radi i zašto bi bilo korisno povući prijedlog za ovrhu. Nejasno je stoga otkud prvostupanjskom sudu informacije o iznosu tražbine zbog koje se navodno vodi ovrha i da bi navodno ta tražbina prestala. Prema tome, jasno je kako uopće nije dokazano da bi takva Odluka bila na korist stečajnih vjerovnika niti je stečajnim vjerovnicima predloženo i objašnjeno zašto bi takva Odluka trebala biti na korist stečajnih vjerovnika, a iz svega dostavljenog proizlazi da je takva Odluka samo na štetu stečajnih vjerovnika, zbog čega je prvostupanjski sud bio obavezan ukinuti takvu Odluku sukladno članku 108. SZ-a.

9. Zaključno, iz svega navedenog je vidljivo kako stečajnim vjerovnicima uopće nisu niti objašnjeni postupci okončanje kojih se traži, a niti je prethodno donošenju Odluka stečajnim vjerovnicima dostavljeno ili pravno mišljenje ili neko objektivno obrazloženje da bi takve Odluke bile u korist stečajnih vjerovnika, a dok iz svega dostavljenog uz prijedlog za mirno rješenje sporova proizlazi da su donesene Odluke očito protivne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika te da su iste donesene samo očito u korist HPB-a, koji svojim pravom glasa može nadglasati sve stečajne vjerovnike, a što prvostupanjski sud prilikom donošenja Rješenja uopće nije uzeo u obzir. Dodatno se ističe kako stečajni upravitelj uopće nije obrazložio stečajnim vjerovnicima zašto bi predloženo okončanje postupaka (koji su u korist Stečajnog dužnika) bilo u korist svih stečajnih vjerovnika nego je isti samo dostavio prijedlog HPB-a za mirno rješenje sporova, kojem se i prvostupanjski sud očito priklonio, a u kojem je taj vjerovnik, obrazložio navodnu potrebu mirnog rješenja sporova na način na koji odgovara tom vjerovniku koji je preglasavanjem i uspio u svom naumu. Ovakvim postupanjem je Stečajnom vjerovniku, a i ostalim stečajnim vjerovnicima, prekršeno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014, dalje: **Ustav**) te člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: **Konvencija**), pravo vlasništva zajamčeno člankom 48. Ustava i člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, jer se odricanjem od tražbina koje Stečajni dužnik ima prema HPB-u onemogućava namirenje Stečajnog vjerovnika kao i pravo na jednakost pred zakonom iz članka 14. i 26. Ustava jer se ovakvim Odlukama očito pogoduje HPB-u.

10. U kontekstu navedenog se ističu sljedeće odluke:

- „6. **Žalitelj je svojom pretežitom većinom od 2.935.563 glasova ZA nasuprot 5.446 glasova protiv, donio odluku na skupštini vjerovnika koja je doista isključivo u njegovu korist, a koja je protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika. Uspjehom stečajnog dužnika u upravnom sporu može, kako to upućuje prvostupanjski sud, kao i stečajni vjerovnik FUZIJA d.o.o. u stečaju, ostvariti značajna sredstva koja bi poslužila za namirenje svih vjerovnika. Takve mogućnosti nema u slučaju povlačenja tužbe u upravnom sporu**“ (odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3863/2024-3 od 11.12.2024.)
- „U postupku ocjenjivanja sporne odluke u smislu odredbe čl. 38.f SZ-a prvostupanjski sud je pravilno pošao od činjenica da je žalitelj, odnosno stečajni vjerovnik u ovom stečajnom postupku, **vjerovnik s najvećom utvrđenom tražbinom i kao takav u mogućnosti donijeti svaku predloženu odluku s obzirom na prevladavajući broj glasova s kojima sudjeluje u donošenju odluke. Druga je odlučna činjenica da je takvu odluku stečajni vjerovnik izglasao upravo u odnosu na parnicu u kojoj se sam nalazi u poziciji**

Stranica 4 od 5

tuženika, a da su vjerovnici koji su na skupštini bili prisutni glasovali za davanje suglasnosti stečajnom upravitelju za preuzimanje parnice. **Nitko od vjerovnika nije određeno naveo što je predmet parnice koju stečajni upravitelj treba preuzeti** niti se o tome na skupštini izjasnio stečajni upravitelj. (...)Uzevši u obzir te činjenice prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da je sporna odluka donijeta preglasavanjem, s obzirom na većinu glasova koje na skupštini ima žalitelj kao stečajni vjerovnik i da je **takva odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, naročito vjerovnika koji su glasovali za vođenje te parnice koji nemaju realne mogućnosti namirenja u ovom stečajnom postupku osim eventualno iz iznosa s osnove tražbine naknade štete, kojeg će dužnik potencijalno ostvariti u navedenoj parnici**“ (odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-9482/2013 od 26.11.2013.)

- „Naime, u postupku ocjenjivanja odluke skupštine vjerovnika u smislu odredbe članka 38.f Stečajnog zakona **nije moguće kao argument uzeti pretpostavljeni ishod parničnog postupka koji je u tijeku, jer se bez provođenja odgovarajućeg kontradiktornog parničnog postupka ne može govoriti niti o osnovanosti niti o neosnovanosti tužbenog zahtjeva** istaknutog u navedenog parnici. Naprotiv, upravo zbog toga što je žalitelj E. S. B. d.d. vjerovnik s najvećom utvrđenom tražbinom i kao takav u mogućnosti donijeti svaku predloženu odluku s obzirom na prevladavajući broj glasova s kojima sudjeluje u donošenju odluke te je de facto jedino on svojim glasovima na skupštini vjerovnika održanoj 9. rujna 2013. i **izglasao donošenje odluke o povlačenju tužbe u parnici u kojoj se nalazi u položaju tuženika, očito je da je donošenje odluke o povlačenju tužbe u parnici pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-3290/11 samo u njegovu interesu, a ne i u interesu preostalih stečajnih vjerovnika stečajnog dužnika M. N. d.o.o. u stečaju**“ (odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1419/2014 od 26.02.2014.)

11. Slijedom svega navedenog, traži se od drugostupanjskog suda da preinači Rješenje i ukine Odluke te da naloži Stečajnom dužniku i HPB-u da solidarno naknade Stečajnom vjerovniku nastale troškove i to trošak ove žalbe u iznosu od EUR234,37 (Tbr. 14.3. OT), trošak pristupa skupštini vjerovnika dana 02.05.2025. u iznosu od EUR187,50 (Tbr. 15 OT) te trošak sudske pristojbe na ovu žalbu u iznosu od EUR40,61, sve zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja odluke pa do isplate, u roku od 15 dana.

PRILOZI:

- 1) Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3863/2024-3 od 11.12.2024.
- 2) Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-9482/2013 od 26.11.2013.
- 3) Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1419/2014 od 26.02.2014.

U Zagrebu, dana 21.05.2025.

Stečajni vjerovnik pp